

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

V. évfolyam

Budapest, 1912. december havában.

7. szám.

Komoly missiomunkára való felhívás.

Mi az idők utolsó pillanatait éljük, melyben az Urunk eljövételére való előkészület munkáját a leggyorsabb ütemben kell befejezni. Vegyen ezen munkában élénk részt úgy a prédikátor, mint a gyülekezet minden egyes tagja.

Hogy az ezen munka gondosságára hathatós módon felhívhassuk testvéreink figyelmét, kérjük, hogy a prófécia lélkének e tekintetben tett néhány itt leközölt kijelentésére sziveskedjenek kellő figyelmet fordítani.

Irataink terjesztése.

Az utolsó evangéliumi üzenet nagy és csudálatos munkáját oly arányokban folytassuk, aminőben még eddig soha. Hadd lássa meg a világ az igazság fényét avengélizáló prédikátorok szava és folyóirataink, meg könyveink által. Hadd mutassák meg kiadóhivatalaink; hogy közeledik mindennek vége

„A legnagyobb segedelem, melyben testvéreink részesülhetnek, az, hogy megtanulhatnak Istenért dolgozni, valamint Krisztus is dolgozott; csatlakozzanak munkásainak seregéhez és hűségesen szolgálják azokat “

A lelki buzdításnak szavai.

Szívem a legmélyéig meg van hatva. Szó nem tudja kifejezni érzelmeimet, midőn veszendő lelkekre gondolok. Vajjon hiába imádkozom érettük? Mint

Krisztus küldötte szeretnélek benneteket felrázni és tevékenységre buzdítani, aminőt még sohasem fejtettek ki. Kötelezettségeiteket nem hárihatjátok másokra. Munkátokat senki más nem végezheti hanem csak egyedül ti. Ha világosságokat elzárjátok, akkor hanyagságotok folytán sokaknak kell sötétségben maradni. Ha gyülekezeteink tagjai követnék ezen utasításokat, úgy százával lehetne lelkeket Krisztusnak megnyerni. Ha minden gyülekezeti tag egy élő misszionárius volna, úgy az evangélium gyorsan terjedne el az összes országokban és az összes nyelvek között.

Isten angyalai sokáig váraoztak az emberek — a gyülekezeti tagokra, — hogy munkatársukul szegődhessenek elvégzendő nagy munkájukban. Ők várnak rátok! A munkaterv oly nagy s a cél mindent felölelő, hogy kell, miszerint minden megszentelt szív eszközül szolgáljon az isteni erő karjaiban

„Oh dolgozzatok, dolgozzatok; tartásatok az örökkévalóságot szeméitek előtt. Tudjátok meg, hogy minden egyes erőt fel kell szentelnünk. Még igen nagy munkát kell elvégeznünk. Tiszta és igaz ajkának legyen imája: „Az Isten könyörüljön rajtunk és áldjon meg minket, világosítsa meg az ő orcáját rajtunk. Hogy megismerjék e földön utjait és minden nép közt szabadítását.” (67. zsolt. 2. 3.)

„Külömben is válságos pillanatokot élünk. A szent lélek ereje által az utolsó napok igazságait kell szerte hirdetnünk.

Nem fog soká tartani, hogy mindenki meghallja a figyelmeztetést és határozni fog magatartását illetőleg. Azután jön el a vég.,

Ezek minden bizonnyal a lelket buzdító szavak. Kövessük mi magunk a figyelmeztetést és elszánt komolysággal lépünk a munkába. Kérjük gyülekezeteink tagjait, hogy hallgassák meg ezen hívást! Alkossanak határozott terveket minden egyes gyülekezetben, hogy hadba szálljanak könyveinkkel, folyóiratainkkal, traktáinkkal és egyéb dolgozatainkkal és az eredmény nem remélt áldást hoz úgy az egész munkára, mint az illető gyülekezetre is.

Mi azt tanácsolnók, hogy a gyülekezeti vének és előjárók a tisztviselőkkel egyértelműen gyűlést tartva, a szorgos munkát elősegítő oly tervezetet készítsenek, melyet a gyülekezettel is elfogadtassanak. Ép most van a legalkalmasabb évszak s külömben is a világi események valamennyien azt bizonyítják, hogy az idők végéhez Isten munkájának befejezéséhez jutottunk. A gyülekezeteknek ily együttes működése áldásos eredménnyel jár, úgy a gyülekezetre valamint a dolgozatainkat olvasó, külvilági emberekre is.

A terjesztésre elsősorban az „Utolsó Üzenet„ legujabb számát, amely mint adventi szám fog legközelebb megjelenni, ajánljuk. A lap ezen száma rendkívül sok meglepően érdekes és megható ujdonságot hoz az idők jeleire vonatkozólag. Komoly, tudományos dolgozatai gazdagon és művésziiesen készített számos képpel vannak illusztrálva, minélfogva könnyen lehet elárusítani. A címkép egy egész oldalt foglal el és Isten népét ábrázolja, amint magas őrhelyéről a népek harcát szemléli és a próféták jövendöléseit teljesedésbe látja menni. A főtebb közölt kép kisebbitett kia-

dása az egész oldalra kiterjedő címképeknek.

A nagy példányszám ellenére ezen kiadás csakhamar elfogy, azért kérjük, hogy a megrendeléseket mielőbb és minél számosabban sziveskedjenek beküldeni:

a Vall. Irat. Nemzetk. Kiadóhivatalához Budapest, Váci-körut 16. l. 41.

A magyarországi románok között.

„Ime napok jönnek, mondja az Ur, és ott éri a szántó az aratót, a szőlő taposó a megvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a halmok pedig megáradnak.“ Ámos 9. 13. Mi is hirt adhatunk szántásról, vetésről, szüretéről és borsajtolásról, az aradvidéki hegyek és halmok termékenységéről.

A vasuton való utazásom közben alig néhány traktát osztottam ki és alig olvastak az illetők belőlük valamit, már is körülvelt a kérdezők csapata. Csakhamar vallásos tárgyról folyt a beszélgetés köröskörül, mert a hit és vallás ezen a vidéken még a lakosság élet-szükségleteihez tartozik. Ily módon több érdeklődő lélek címét kaptuk meg.

Egy görögkeleti orthodox pap meghívott bennünket helybeli kis falujába, hogy néki az ige hirdetésében segítségére legyünk. Megérkezésünk után hivei, de még a baptisták közül is nagyobb tömeget gyűjtött egybe. Erre kért bennünket, hogy bizonyítsuk be a szombat igazságát, mert az a kérdés az általános vita tárgyát képezi közöttük. Azután így szólt a gyülekezethez: „Habár mi orthodoxok nem ünnepeljük a szombatot, mégis elismerjük, hogy bibliai alapon az Istennek igazi szünnapja. A baptisták ellenben nem csak, hogy megsze-

gik, de még igyekeznek ellene küzdeni is és Isten szavát meg akarják hamisítani. Tehát kik a rosszabbak, a baptisták-e, vagy mi? Lehet, hogy ezen pap csak segítségül akart bennünket a baptisták ellen, kik oly sok bárányát elszedték már. De Mesterünk azt mondta, aki nincs ellenetek, az veletek van.“

Bizonyos, hogy ott is lesznek, úgy a görögkeletiek, mint a baptisták között kereső lelkek, kiknek szívében szeretet lakozik az igazság iránt.

Április első hetében Schillinger testvér segítségére lehettem a Tisza-Száva misszióterületben. S ámbár csak néhány napig volt alkalmam ott a magot elhínteni, a testvérek aratás ünnepélyén mégis részt vehettem.

12 napig tartó körutazásom alatt 10 drága lelket csatolhattam alámerítés és felvétel által Krisztus testéhez. Ján. 4. 36.—38.

A jó pásztor végtelen kegyelmében ép a mi kerületünkben nem engedi az aratást szünetelni. Mateescu testvér helyébe márciusban Streche testvér jött, hogy segítségemre legyen. Miközben a múlt évben 51 lélek csatlakozott hozzánk, ez év júliusáig is 26 lelket csatolhattunk a gyülekezethez. A múlt évben 24—24 lélekből alapított csoportokhoz ez évben ismét három harminc tagu gyülekezetet szervezhettünk.

„Midőn a kasza cseng,
A nagy aratásban,
Szívünk háladalt zeng.
Örömmámorában!“

Aradmegyében magában 11 gyülekezet és csoport van 202 taggal azonkívül még több helyütt vannak szombatot tartók, kik Isten népéhez fognak legközelebb csatlakozni. A termékeny talajban azonban a gaz is burjánzik és a fiatal gyülekezeteknek gondos ápolásra van szüksége. Adja a mi szerető

főpásztorunk, hogy ne hiányozzék nekik a nevelő erő, habár távoznom kellett is a kedves kerületből. Zsidók 13. 20. 21. Összes magyar testvéreinknek egy, szívélyes istenhözadót mondok. Eph. 6. 18. 19. 23.

A budapesti konferencia határozatának értelmében nekem a Duna torkolat országának németajku lakossága között kell tovább dolgoznom. Augusztus 15-én már tovavit a vonat új munkaterületem felé, részben a Duna mentén, de mindig vadregényes hegységek között.

A Dunának Németországból állandóan erre özönlő vize eszembe juttatta azon számos munkást és anyagit melyet a Német Unió juttatott ezen vidéknek hosszú éveken át. A Duna Unió önálló szervezése következtében ezentul szerényebb arányokban fog ez történni. Sőt a távolból a kies Friedensaui konferenciákat is ritkábban láthatjuk meg. Mindamellett a testvéri szeretet továbbra is fennmaradjon közöttünk és egymásért mondott imáink továbbra is egyesüljenek a kegyelem trónusánál.

Szombatiskola.

A szombatiskola feladata és hatásköre.

A szombatiskolának feladatát képezi, hogy missziómunkás legyen. A missziómunkás ugyszólván egy oly erő, mely állandóan működik, hogy a megváltás evangéliumát mindenütt terjessze és szombatiskolánk is minden bizonnyal oly jótékony hatalom legyen, mely Isten szavának igazságát az egész világon, öregek és ifjak között állandóan terjeszti.

Ezért minden egyes tagnak köteles-

sége, az Istentől néki kölcsönzött összes képességeit felhasználni és az idegekben érdeklődést kelteni ama fenséges iskola iránt, melyben egyedül Isten szavának tanulmányozása folyik. Ha azután ezen látogatók mind gyakrabban vesznek részt szombatiskolánkban, akkor elsősorban a gyülekezeti alkalmazzottaknak, de az összes tagoknak is kötelessége őket mindig tovább vezetni, miglen felismerik annak fenséges előjogát, hogy Isten népével egyesülhetnek. Ezen célt a legbiztosabban azáltal érhetjük el, ha arra törekszünk, hogy a látogató a szombatiskolában kellemesen, ugyszólván otthonosan érezze magát és azon benyomást nyerje, hogy őt is egy fontos munkatársnak tekintik. Ép e helyen szeretném megemlíteni, hogy soha el ne mulasszuk a belépő idegent szívélyesen üdvözölni és néki valamely osztályban helyet felajánlani. A szívélyesség a szent lélek egy gyümölcse és számos szív nyeretett meg már általa. Azon szombatiskola, mely a hideg formaiságoknak szellemétől van áthatva, teljesen elvesztette célját.

Minden egyes tag naponta gondolkodik azon, hogy miképen gyakorolhatna valamely lélekre akkora befolyást, hogy az vele együtt felkeresse a szombatiskolát. Ha ismersz valakit, kit bármily fáradozással is rávehettél, hogy egyszer már meglátogatta azt, úgy igyekezz továbbra is fentartani vele az ismeretséget. Hívd meg lakásodra és mutasd be a szombatiskola egyéb tagjainak is. Soha se szünj meg érte imádkozni és fáradozni. A környezet gyakorolja mindenkire, de elsősorban az ifjúságra a legnagyobb befolyást. Számptalan-szor taszítatnak ki szívtelenül a világba és a szenvedések, meg szerencsétlenségek árjától feltartóztatlanul ragadtatnak tova. Sok fiatal ember ke-

rül például a világvárosokba, hogy kenyerüket ott keressék meg. Ott ugyszólván senkit sem ismernek, még otthonuk sincs és a legtöbbször a társadalom oly osztályához tartozó emberekkel ismerkednek meg, kik úgy szóval, mint példával a rosszra vezetik őket. Mi más sors vár rájuk, ha a szombatiskola tagjaival ismerkedhetnek meg, oly tagokkal kik Krisztus szeretetének értelmében tudnak velük érintkezni, minek következtében a szombatiskolában otthonosan érzik magukat. Ekkor már aztán a legtöbb esetben nem nehéz őket teljesen megnyerni isten országának és megmenteni a fenyegető veszedelmektől.

Ne feledjük, hogy a szombatiskola minden egyes tagjának kötelessége életét Krisztus isteni példájához mérten átalakítani. Minden egyes lélek, melyet a szombatiskola által nyertünk meg, többet ér a világ összes kincseinél. Ez egyéb lelkekre való további befolyást jelent és több segítséget, hogy az elbukott emberiség megváltásának örömhírét a legtávolabbi pogányországokban is terjeszthessük. Csak az örökkévalóságban fog előttünk megnyilvánulni összes fáradozásaink hordereje és hogy az igaz szombatiskola mily fontos helyet tölt be Isten munkájában ezen utolsó időben.

Az ifjuság.

„Bizonyára sokan kérdezték már önmaguktól, vajjon mi a célja ilyen ifjúsági szövetségnek és mi lesz a teendője az ifjúsági összejöveteleknek ?

Megelőző cikkemben már rámutattam annak szükségességére, hogy minden erőnket kiképezzük Isten munkájára. Azonban sajnos ma még azt kell ta-

pasztalnunk, hogy legjobb erőink kisebb nagyobb mértékben tétlen álomba vannak merülve. Tudjátok-e, hogy Jézus azt mondta a hetedik gyülekezetről, hogy langyos? Vajjon mit mondana mi rólunk?

Kedves ifju testvérek, vajjon a Krisztusi szeretet ne buzdítson annyira bennünket, hogy tőle önmagunk is tüzet fogjunk „ Vajjon ne lépünk imánk által ezen örök szeretettel oly szoros összeköttetésbe, hogy szívünk újból felmelegdjék Istenünk ügye iránt? Azt hiszem, már mindnyájan tapasztaltuk, hogy minő csodákat művelt az ima sziveinken?

Első célunk tehát az lenne, hogy az imának életét folytassuk. Nemcsak magánéletünkben, hanem mint ifjúsági szövetség együttesen is. További célunk legyen, hogy a jelenkori igazsággal minél behatóbban megismerkedjünk, aminek elérése céljából együttesen biblia tanulmányi órákat kell tartanunk. A bibliaórák oly módon mennének végbe, hogy egyik tag a jelenvaló igazságról előadást tartana a másik pedig a hozzá intézett kérdésekre felel. S ily módon aztán egy mindnyájunk áldására szolgáló programot lehetne összeállítani.

Ha pediglen már megismerkedtünk fenséges igazságainkkal, nem rejthetjük világosságunkat a véka alá, hanem meg akarjuk tanulni, hogy mi módon használhatjuk azt fel a legelőnyösebben, hogy mi módon végezhetünk legeredményesebb missiómunkát. Utóbbi tán leginkább azáltal, hogy idősebb testvéreinktől tanulunk és missiótapasztalataikat összejöveteleink alkalmával meghallgatjuk. Továbbá állandó figyelemmel kell kísérnünk a távolabbi missióterületeket, mint Afrika, Kína és Törökországot, hogy az ott folyó munkából

bátorságot merítsünk a mi aránylag könnyű missiómunkánkhoz.

A missiómunkával való megismerkedés és a benne való részvétel a harmadik legfontosabb célunk lenne. Ám még nem érkeztünk el a megbeszélés végére. A továbbiakban látni fogjuk, hogy a munkának mily nagy kiterjedésű mezeje van az ifju erők előtt nyitva.

A könyvvarus.

Jeremiás 16. 16.-ban halászokról és vadászokról van szó. A halászok először egy kellemes helyet keresnek maguknak a víz partján, azután csalétket vetnek és kiterítik a hálót, nyugodtan várakozva, hogy a halak belé akadjanak. Hasonlóan járnak el prédikátoraink is: bérelnek egy szép helyiséget, csalétek gyanánt meghívókat küldenek szét és nyugodtan kell nekik várakozniuk, hogy az előadásokra látogatók jöjjenek. Egészen másképp áll a dolog a vadászokkal: ezeknek hegyen, völgyön, árkon bokron át üldözni kell a vadat. Ily vadászok a könyvvarusok is. Az embereket lakásukon kell nekik felkeresni, miközben sok lépcsőt kell megmászniuk. Ezenkívül jól is kell nekik célozniuk, tudniillik azonnal fel kell ismeriük az emberek jellemét, hogy szívüket megnyerhessék. A könyvvarusok kézikönyvében azt olvassuk, hogy a könyvvarusítás a legnemesebb hivatás. A földkerekségen nincs fontosabb munka nálánál, mert általa embereket nyerünk meg Istennek. Senkise szánja magát oly célból ezen munkára, hogy sok pénzt keressen és kényelmesen éljen. Krisztus zászlaja alatt ép azellenkezőre kell elkészülve lennünk, sok nélkülözés

és szenvedés várakozik ránk. A Krisztus munkájában való résztvevés egyuttal a Krisztusért való szenvedést is jelenti.

A könyvárusok kézikönyvében a következőket olvashatjuk: „Ha könyvárusainkat a nyereségvágy anyagias szeleme uralja és csak azon műveket terjesztik, melyek rájuk nézve hasznosabbak, de amelyekre a népnek szüksége van, azokat elhanyagolják, úgy kérдем tőlük: vajjon művük mily értelemben missziomunka? Hol a küldetésnek, az önfeláldozásnak szelleme? Az ügyes, önfeláldozó könyvárus munkája egyenrangú a prédikátoréval. S vajjon megengedhető-e néki az, ami a prédikátor-nak tilos? :önző érdekek értelmében eljárni! Ha az igaz missziomunka alapelveihez hűtlen lesz s csak oly könyveket ad el, melyeken a legkönnyebb tudni, de elfelejti az emberek figyelmébe ajánlani a nagyobb világosságot terjesztő műveket, — mert ily módon több pénzt kereshet, vajjon mi módon nyilatkozik itt meg a missioszelleme? Vajjon nem e szűnik így meg a könyvárusítá az lenni, ami tulajdonképeni rendeltetése? Mért nem emelkednek fel hangok, hogy a dolgok ilyenén való állapotát megjavítanák!

Braun Emil.

A könyvárusítók kézikönyve.

A könyvárus és a bibliai munka.

A könyvárusok feladatára vonatkozólag több levelet kaptam. Egyesek azt vitatták, hogy látogatásaik alkalmával szükséges volna, ha bibliai felolvasásokat tartanának az utolsó idő igazságáról. Jó lelkiismerettel ezen alkalmakat nem szabadna nekik elhanyagolni. Mások viszont azt vitatták, hogy a könyv-

árusok által, hogy bibliai vitákat idéznek elő, elhanyagolják munkájukat, sőt sok esetben ellenkezésre és előítéletre akadva, könyveiket sem tudják elhelyezni. — Sokan pedig tanácsot kértek ezen ügyben.

Én azt hiszem mindkét felfogásnak igaza van: a könyvárusnak számos alkalmak lehet a népet a bibliának helyesebb értelmezésére vezetni, tény azonban, hogy helytelen modoruk és eljárásuk által könnyen ellenszenvet kelthetnek. Ha a könyvárus munkáját megkezdzi, úgy a megkezdett utról ne hagyja magát lebeszélni. Hanem minden igyekezetével a kijelölt célt tartsa szem előtt. De mindezek ellenére se mulassza el segíteni azokon, kiknek az irás vigaszára és világosságára van szükségük. Ha a könyvárus Istennel halad s ha menynevei bölcseségért könyörög, hogy jót és csakis jót cselekedhessék munkájában, úgy bizonyosan. külömbiséget tud tenni azok szükségletei között, kikkel érintkezésbe jut. A leghelyesebben fog eljárni, hogy lelkeket Krisztushoz vezéreljen, nem fog egyes tanulmányoknál időzni, hanem Isten szeretetéről és megváltási tervében megnyilvánult kegyelméről fog beszélni. Krisztus szellemében, alkalmas időben fogja a gyengékhez a szükséges szavakat intézni.

A léleknek szükséges Istent és az általa küldött Jézus Krisztust megismerni. A biblia nagyon sok dolgot tartalmaz, melyeket a könyvárus gyakorlatilag alkalmazhat. Ily módon józan és hasznos vallási tanokkal szolgálhat a népnek, melynek ép ily becses táplálékra van szüksége.

Isten akarata legyen folyton szemünk előtt. Sose feledjük, hogy egykor le kell számolnunk mindarról, amit ezen életben cselekedtünk. Ezen gondolatól áthatva a könyvárusok ügyelni fognak

a lelkekre és becsületes ajkáról hangzanak el imák, bölcseséget kérve, hogy alkalmas időben a megfelelő szavat intézhessék a szükségben lévőhöz. Az ily munkások az igazsághoz való ragaszkodásuk által folyton nemesbitik és tisztítják a lelkeket. Helyes véleménnyel bírnak a lelkek értékéről és minden alkalommal odahatnak, hogy Krisztus kegyelmének gazdagságát hirdessék. A könyvárus ajkain állandóan ezen ima legyen: „Uram, mit kívánsz, hogy cselekedjem? Ugy dolgozzék, mintha állandóan Isten színe előtt és szent angyalok jelenlétében lenne: mindig arra törekedjék, hogy Isten tetszését megnyerje, akkor munkája nem lesz eredményte' en!

Inkább vitalkozzunk kevesebbet és tegyünk több bizonyosságot Krisztusról! Megváltónk legyen hitünk és reményünk középpontja. Aki az ő utólérhe-

tetlen szeretetét le tudja írni, hogy általa sziveket mozgásba hozva, azok legjobb és legszentebb érzelmeiket néki szenteljék, az nagy és szent munkát végez. Ha a könyvárus szorgalmasan kolportál s ha egyuttal a golgotai keresztet is az emberek elé tudja idézni, ugy kettős hasznavehetőségéről tesz tanuságot.

De midőn ezen munka módozatait megbeszéljük, nem állithatunk fel megmásíthatlan szabályt, mely mindenkire vonatkozik. Körülményektől függ a dolog megváltoztatása. Isten fogja azokat befolyásolni, kik vezetésére várnak. Emberi eszközehez így fog majd szólani: Beszélj ennek, vagy amannak Krisztus szeretetéről „Mihelyst Jézus nevét szeretettel és gyengédséggel említjük Isten angyalai megjelennek, hogy a szívet meglágyítsák és érzékennyé tegyék!

(Folytatás.)

Misszió- és traktátategyesület negyedévi kimutatása.

1912. június hó 1-től, szeptember 31-ig.

Terület	Helységek	Jelentések	Misszió látogatások	Bibliára	Elküldött levelek	Bérekzett levelek	Folyóiratok csoportban	Új előzetők	Nyomtatvány oldal szám		Folyóiratok		Bevétel	
									elajándékoz.	elárú sitott	el ajánd	elárú sitott	K.	f.
A közép-magyar misszió egyesület.	Arad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	—
	Aradkövi	3	33	36	—	—	—	—	—	—	—	—	9	72
	Békéscsaba	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Békésgyula	4	3	1	1	1	—	—	—	—	10	90	34	18
	Bonczafalva	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Budapest	45	156	349	24	7	—	8	—	—	26	657	89	77
	Gyórok	16	3	14	—	—	—	—	—	—	4	51	10	80
	Gyulavarsánd	9	20	8	—	—	—	—	—	—	16	1	—	10
	Gyulavári	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kovási	15	5	12	—	2	—	3	—	—	—	—	—	—
	Kurlakér	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Mácsa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Nagyvárad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Székudvar	5	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
	Szilágybajos	1	18	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Somoskeszi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szintye	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Újpest	20	660	245	15	3	—	5	—	—	40	200	30	—	
Összesen :		121	888	665	40	15	—	16	—	—	96	999	190	55

Az 1912. november havi könyvárusítási jelentés.

Térületek	Dolgozott		Rendelések			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad.	
	napok	órák	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió.																		
Középmagyar egyesület																		
5 áll. könyvtár	104	651	—	—	—	1	5	30	19	38	00	182	41	3045	434	14	659	85
2 alkalmi „ vezető: Braun E.	23	148	—	—	—	—	—	—	20	52	00	29	40	—	—	—	81	40
Északmagyar missz. terület																		
1 Könyvtár vezető: Braun E.	2	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	140	16	82	16	82
Nyugatmagyar misz. terület																		
1 könyvtár vezető: Braun E.	8	65	—	—	—	—	—	—	—	—	—	55	73	—	—	—	55	73
	5	14	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40	00	—	—	—	40	00
Adriai misszióterület																		
Könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi egyesület.																		
5 könyvtár vez. Nagy G. és Wéber J.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tisza-Száva misz. terület																		
4 könyvtár vez. Nagy G. és Wéber J.	36	164	—	—	—	—	—	—	1	2	40	183	94	—	—	—	186	34
Romániai miszióterület																		
Könyvtár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bulgáriai miszióterület.																		
Könyvtár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	178	1057	—	—	—	1	5	30	40	92	40	491	48	3185	450	96	1040	14

Értesítés.

Ezennel tudatjuk, hogy Braun Emil testvérünk, a könyvárusítás magyarországi vezetőjének lakása Rákospalotán, Bethlen-utca 24. szám alatt van, ahova a könyvárusítási havi jelentések és egyéb őt illető levelek intézendők.

Sürgöncimünk.

Olvasóink szives tudomására hozzuk, hogy ez évi november elsejétől kezdve sürgöncimünk: „Advent, Budapest.“ amely címet lehet használni „A Vall. Irat. Nemzetk. Kiadóhivatalá“-val és a „Duna-Unió“-val való közlekedésnél,

A Kiadóhivatal.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő Huenergardt János F.

Előfizetési ára:

„Utolsó üzenet“ és bibliai leckékkel:

Egy egész évre K 3.

Amerikába S 60

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest, V., Váci-körút 16., I. em 41
címrre küldendők.